

§ 35.

Det er en ligefrem Følge af Sælgerens Omsorgspligt, som § 35 drager, naar den *paalægger* Sælgeren at foretage Afhændelse af en Salgsgegenstand, der er udsat for hurtig Fordærvelse, eller hvis Bevaring medfører uforholdsmæssig store Omkostninger. Om dette Salg gælder naturligvis de i § 34 omhandlede Regler. Det kan imidlertid forekomme, at Anvendelsen af nogen af de Salgsmaader, som efter § 34 ere bindende for Køberen med Hensyn til den opnaaede Pris, ikke uden Skade kan oppebies. Da Salg her er en Pligt for Sælgeren, maa derfor i saa Fald Afhændelse paa en hvilken som helst anden fornuftig valgt Maade udelukke Køberen fra at gøre Indsigelse mod den opnaaede Pris. Dette udtrykkes i Udkastet saaledes, at „Genstanden skal sælges som bedst ske kan“. Da offentlig Auktion saavel efter norsk som efter svensk Ret kan afholdes ved uautoriserede Personer, har der ikke for det norske eller svenske Udkast været Trang til en tilsvarende Regel. Hverken den herved fremkomne eller de ved Omtalen af § 34 nævnte Uoverensstemmelser kunne tænkes at medføre følelige Ulemper i det økonomiske Samkvem mellem Landene.

Det vil bemærkes, at § 35 ikke medtager det Tilfælde, at Salgsgegenstanden er udsat for hurtigt Prisfald. Skønt noget kunde tale for ogsaa i saa Fald at *tilpligte* Sælgeren at realisere for Køberens Regning, har man dog ment ikke at burde foreslaa dette, da en saadan Regel ofte vil fremtvinge Salg af Genstanden i Tilfælde, i hvilke en fornuftig Afveielse af Køberens Interesse tilsiger at afvente Muligheden for Indtrædelsen af gunstigere Konjunkturer.

§ 36.

Med Pligten for Sælgeren til Opbevaring og eventuelt Salg af Genstanden følger naturlig en Ret for Sælgeren til Godtgørelse for de dertil lovlige medgaaede Om-

kostninger. Denne Ret til Godtgørelse maa tilkomme Sælgeren, hvad enten Forsinkelsen er Køberen tilregnelig eller ej og uden Hensyn til, at Salgsgegenstanden eller dens Udrytte ikke kommer Køberen til Gode, f. Eks. fordi Genstanden tilfældig gaar til Grunde. Kravet omfatter ikke blot de til Opbevaringen, Salget eller det forgæves Tilbud til Køberen medgaaende Omkostninger, men overhovedet enhver Omkostning, som er paaført Sælgeren ved Foretagelsen af noget af de Skridt, som det efter §§ 33, 34 og 35 er ham paalagt eller tilladt at foretage, derunder ogsaa Udgifterne til Genstandens Bortskaffelse i Medfør af § 34 i Slutn. Derimod ligger Sælgerens Ret til Godtgørelse for Skade eller Tab, som han kan have lidt derved, at han ikke i rette Tid er bleven skilt af med Salgsgegenstanden i Tilfælde, i hvilke en egentlig Aftagelsespligt paahviler Køberen, f. Eks. Godtgørelse for Skade, som Salgsgegenstanden har paaført andre Ting, udenfor Reglen i § 36, hvilket i Udkastet er antydnet ved Udtrykket „*forøget*“ Omkostning. I dette Udtryk ligger ogsaa en Henviisning til, at Besparelser eller Udbytte, som Sælgeren har haft ved at beholde Salgsgegenstanden, bliver at fradrage i Sælgerens Erstatningskrav efter § 36.

Den i Paragrafens Slutning Sælgeren hjemlede Ret til at holde Genstanden tilbage til Sikkerhed for Erstatningskravets Opfyldelse er utvivlsomt stemmende med gældende Ret.

§ 37.

Det følger af almindelige Retsgrundsetninger, at Fordringerne til den Grad af Omsorg for Salgsgegenstanden, som Sælgeren under en Forsinkelse fra Køberens Side er pligtig at udvise, og hvis Tilside-sættelse medfører Erstatningsansvar for ham, maa fastsættes under rimelig Hensyntagen til, at Omsorgen alene er en Byrde for Sælgeren, som er paalagt ham i Køberens Interesse. Da der ikke kan opstilles